

«Հայաստան, մեծ անուն, մեծ յիշատակ անցեալ ժամանակների, մեծ տարր մի նոր ապագայի» Ո՛զիտէ թէ յիսուն տարուայ մէջ ինչ լինելու է այդ երկիրն, ուր օր աւուր աճում է հայ ազգը, սերունդ տոկուն և լի ապագայով։—Նոր ապագան նախանձելի կը լինէր, եթէ չէին եղել տաճկական բռնապետութեան պարբերական հարստահարութիւնները, կոտորածներն ու դրանց հետեւանք գաղթականութիւնը։

Ներածութիւնից յետոյ գալիս է գրացուցակն, ու ճանապարհորդների այբբենական ցանկը։

Նրանց, որոնք հետաքրքրուում են հայի անցեալով ու ներկայով, յանձնարարում ենք ունենալ պ. Կ. կոստանեանի այդ գրացուցակը։

Կ Ա Ր Ե Ւ Ո Ր

Եյսկի Մարգարէ աւագ քահանայ Սուքիասեանը հանգանակել և աղարկել է Սինօդին յօդուտ Ագանայի հայ արկածեալներին 28 ո.։ Սինօդի հրամանով տպում ենք նուիրատունների ցուցակը գոհունակութիւն յայտնելով նուիրատուններին, որը են։

1. Տիգրանակերտցի Յակովը Յովհաննիսեան

Ապահունի • 2 ռ.

2. Դիլրիքէ Էմմանուէլեան Մահտեսեանց 3 ռ.

3. Կարապետ Մկրտչեան Աճեմեանց 1 ռ.

4. Գէորգ Ղազարեան Տոխեանց 1 ռ.

5. Ռափայէլ Դաբրիէլեանց 1 ռ.

6. Մանուկ Միքայէլեան Զեբաննեանց 1 ռ.

7. Գէորգ Թքեճեան 50 կ.

8. Միքայէլ Կամենշչիկեան 2 ռ.

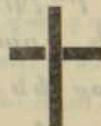
9. Տիգրան Քարհաննեանց 50 կ.

10. Յակովը Սարգսեանց 1 ռ.

11. Երեսփոխան Միքայէլ Սարգսեան Համբարձումեանց 1 ռ.

12. Տրդատ Զիթեան 50 կ.

	փոխագրեալ	14	ռ.	50	կ.
13.	Աղամ Մինասեան Քափիքեանց	.	.	2	ռ.
14.	Գրիգոր Մկոեանց	.	.	1	ռ.
15.	Գէորգ Պիլիկեանց	.	.	1	ռ.
16.	Եղիա Պոլկովիկեանց	.	.	50	կ.
17.	Բիջոլաչիլի Յարութիւն	.	.	1	ռ.
18.	Յովակիմ Զուայգ ետն	.	.	1	ռ.
19.	Լուսեզէն Եղիազարեանց	.	.	1	ռ.
20.	Մկոտիչ Յարութիւնեան Մահտեսեանց	.	.	1	ռ.
21.	Գրիգոր Պետրոսեան Շլթեանց	.	.	1	ռ.
22.	Յարութիւն Զորչովիեանց	.	.	2	ռ.
23.	Վարդան Տէրիմեանց	.	.	1	ռ.
24.	Յակովը Սախաւեանց	.	.	1	ռ.
					ընդամէնը 28 ռուբլի

8. ԵԶԵԿԻՒԵԼ Ծ. ՎԱՐԴԱՎԵՏ ԱՐՅԱԿՈՒՆԻ
Նոյեմբերի 14-ին հանգեաւ ՚ի Տէր.

Հանգուցեալ Եղեկիէլ ծ. վարդապետը ծնուել է Վանում 1864 թուին, Սկզբնական ուսումը առել է Կ. Պօլսում, յետոյ մտել է Երուսաղէմի ժառանգաւորաց դըպոցը, ուր 1888 թուին աւարտելով ուսման ընթացքը, 1889 թ. սարկաւադ և 1892 թ. վարդապետ է ձեռնադրում։

Երուսաղէմի վանըում մի տարի հիւրընկալութեան պաշտօն է վարում, 1895 թուին առաջնորդական տեղապահի պաշտօնով ուզարկում է Տիգրանակերտ, յաջորդտարին գաւառական ժողովից ընտրում է առաջնորդ և վարում է նոյն պաշտօնը մինչև 1908 թիւը, նոյն թուին աշնանը հրաժարուելով առաջնորդական պաշտօնից գնում